

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Commemoratio Brevis Rervm A Legatis Apostolicae Sedis Constantinopoli
Gestarvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

& topazio meliorem, qui sui valore ad ossa sua sanctissima subtrahenda Cæsareum etiam verticem inclinavit. Nec maiestas imperialis, nec regia celsitudo, pii furis hic notam aut nomen erubuit in Arnulpho, dummodo beati corporis opibus vel doli, vel furti, vel sacrilegii modo sacrari atque ditescere mereretur: qui fures atque sacrilegos erat solitus condemnare, dummodo macarii Dionysii precioso corpore frueretur, fur ipse tunc fieri & sacrilegus non contempsit.

Cum insuper fides atque deuotio dubium etiam omne per hoc penitus amputauit, quod non in ipsa Roma, non in quacumque metropoli, non in vrbe qualibet regni vel arce sibi studebat eligere sepulturam, sed vbi suum se Dionysium condidisse & sciunt & latantur, suo se sperans patrociniō defendendum, & conresuscitandum in die nouissimo cum beatis. Præsentibus igitur dilectionem vestram monemus attentius, & hortamur in Domino, districtè præcipientes, quatenus Rustico & Eleutherio pie contenti, non fallentes vosmetipsos & alios, beatissimi Dionysii ossa in vrbe Ratisponensium apud ecclesiam beati Emmeranni martyris & noscatis & fateamini coruscare.

Datum & actum Ratisponæ per manus Friderici diaconi bibliothecarii & cancellarii sanctæ Romanæ ecclesiæ catholicæ & apostolicæ, anno Domini millesimo quinquagesimo secundo, anno pontificatus domini Leonis noni papæ quarto, indictione * quinta, Nonis Octobris.

* sexta.

COMMEMORATIO BREVIS
RERVM A LEGATIS APOSTOLICÆ SEDIS
CONSTANTINOPOLI GESTARVM.

*Incipit breuis & succincta commemoratio eorum quæ gesserunt
apocrisarii sanctæ Romanæ & apostolicæ sedis in regia
vrbe, & qualiter anathematizarunt Michaelē
cum sequacibus suis.*

ANNO duodecimo imperii Constantini Monomachi
indictione septima, ipso die natiuitatis beati Ioannis
Baptistæ, aduenientibus a domno papa Leone nono apo-
crisariis sanctæ Romanæ & apostolicæ sedis, Humberto

Res geste
per legatos
apostolicos
Constanti-
nopoli.

scilicet cardinali episcopo Siluæcandidæ, & Petro Amalphitanorum archiepiscopo, Friderico quoque diacono & cancellario, ad monasterium Studii intra urbem Constantinopolitanam, Niceta monachus, qui & Pectoratus, ante præsentiam præfati imperatoris, & procerum eius, insistentibus ipsis nuntiis Romanis, anathematizauit quoddam scriptum sub suo nomine contra sedem apostolicam & omnem Latinam ecclesiam editum, & prætitulatum de azymo, de sabbato, & de nuptiis sacerdotum. Insuper anathematizauit cunctos qui ipsam sanctam Romanam ecclesiam negarent primam omnium ecclesiarum esse, & qui illius fidem semper orthodoxam præsumerent in aliquo reprehendere. Post hæc statim in conspectu omnium, ad suggestionem eorundem nuntiorum Romanorum, iussit idem orthodoxus imperator præfatum incendi librum, sicque fuit discessum.

Niceta Pectoratus cantat palinodiam.

Sequenti autem die prædictus Niceta vrbe egressus vltro adiit ipsos legatos intra palatium Pigi, a quibus accipiens perfectam suarum propositionum solutionem iterum sponte anathematizauit omnia dicta, & facta, vel tentata aduersus primam & apostolicam sedem. Sic ab eis in communionem receptus, effectus est eorum familiaris amicus. Porro dicta vel scripta eorundem nuntiorum aduersus diuersas calumnias Græcorum, & maxime contra scripta Michaelis Constantinopolitani episcopi, & Leonis Acridani metropolitani episcopi, atque sæpe dicti Nicetæ monachi, iussu imperatoris in Græcum fuere translata, & in eadem vrbe hæcenus conseruata. Tandem Michaeli præsentiam eorum & colloquium deuitante, atque in stultitia sua perseuerante, præfati nuntii decimo septimo Kalendas Augusti adierunt ecclesiam sanctæ Sophiæ, & super obstinatione illius conquesti, clero ex more ad Missas præparato, iam hora tertia, die sabbati, chartam excommunicationis super principale altare posuerunt sub oculis præsentis cleri & populi. Inde mox egressi, etiam puluerem pedum suorum excussere in testimonium illis, iuxta dictum euangelii, proclamantes: *Videat Deus, & iudicet.* Hinc ordinatis ecclesiis Latinorum intra ipsam Constantinopolim, anathemate dato cunctis qui deinceps communicarent ex manu Græci Romanum

Humberti scripta in Græcum translata.

Excommunicatur Michael patriarcha Constantinopolitanus.

Matth. 10.

facrificium vituperantis, in osculo pacis, accepta orthodoxi imperatoris licentia, donisque imperialibus sancto Petro & sibi, alacres cœpere reuerti decimoquinto Kalendaras Augusti.

Sed nimia instantia precum Michaelis, spondentis tunc demum se conficturum cum eis, imperator compulsus a Solembria literis suis eos reuocauit decimotertio Kalendaras Augusti. Quo etiam die festinantes regressi diuertunt ad palatium Pigi. Quos præfatus hæresiarcha comperiens rediisse quasi ad Concilium, conabatur adducere in ecclesiam sanctæ Sophiæ sequenti die, vt ostensa charta illorum, quam omnino corruerat transferendo; obruerentur ibidem a populo. Quod prudens imperator præcauens, noluit haberi aliquod Concilium, nisi & ipse adesset præfens. Cumque in hoc ei omnimodis Michael contradiceret, iussit Augustus ipsos nuntios confestim arripere iter. Quod & factum est.

Porro vesanus Michael dolens suas non procedere infidias, concitauit imperatori seditionem vulgi maximam, velut nuntiis cooperata fuerit eius voluntas. Vnde imperator coactus interpretes Latinorum, Paulum videlicet, ac filium eius Smaragdum caesos & detentos Michaeli tradidit; sicque tumultus ille conquieuit. Verum imperator post nuntios Romanos directis suis, exemplar excommunicationis veracissimum a ciuitate Russorum sibi remissum accepit, ciuibusque ac tandem Michaellem falsasse chartam legatorum comperit, atque conuicit. Itaque commotus amicos & affines ipsius honoribus priuatos a palatio eliminauit; contraque ipsum vsque nunc graues iras retinuit. Denique exemplar chartæ excommunicatoriæ est tale:

Humbertus Dei gratia cardinalis episcopus sanctæ Romanæ ecclesiæ, Petrus Amalphitanorum archiepiscopus, Fridericus diaconus & cancellarius, omnibus catholica ecclesiæ filiis sancta Romana prima & apostolica sedes, ad quam tamquam ad caput sollicitudo omnium ecclesiarum specialius pertinet, ecclesiasticæ pacis, & vtilitatis gratia ad hanc regiam vrbem nos apocripharios suos facere dignata est, vt, iuxta quod scriptum est, descenderemus, & videremus, vtrum opere completus sit clamor, qui sine inter-

Legati apostolici profecti reuocati. Machinatio contra legatos apostolicos.

Commotus populus contra imperatorem.

Libellus excommunicationis contra Michaellem patriarcham.

missione ex tanta vrbe conscendit ad eius aures: aut si non est ita, vt sciret. Quamobrem cognoscant ante omnia gloriosi imperatores, clerus, senatus & populus huius Constantinopolitanæ vrbis, & omnis ecclesiæ catholicæ, nos hic persensisse magnum, vnde vehementer in Domino gaudeamus, bonum, & maximum, vnde miserabiliter contristemur, malum. Nam quantum ad columnas imperii, & eius honoratos, atque ciues sapientes, Christianissima atque orthodoxa est ciuitas: quantum autem ad Michaellem abusive * dicatum patriarcham, & eius stultitiæ fau-
* alias
dicatum

Errores Mi-
chaelis &
sociorum.

Quia sicut simoniaci donum Dei vendunt. Sicut Valerii, hospites suos castrant, & non solum ad clericatum, sed insuper ad episcopatum promouent. Sicut Ariani, rebaptizant in nomine sanctæ Trinitatis baptizatos, & maxime Latinos. Sicut Donatistæ affirmant, excepta Græcorum ecclesia, ecclesiam Christi, & verum sacrificium atque baptismum ex toto mundo periisse. Sicut Nicolaitæ carnales nuptias concedunt & defendunt sacri altaris ministris. Sicut Seueriani maledictam dicunt legem Moyfis. Sicut Pneumatomachi vel Theomachi absciderunt a symbolo Spiritus sancti processionem a Filio. Sicut Manichæi inter alia quodlibet fermentatum fatentur animatum esse. Sicut Nazareni carnalem Iudæorum munditiam adeo seruant, vt paruulos morientes ante octauum a natiuitate diem baptizari contradicant, & mulieres in menstruo vel partu periclitantes communicare, vel si paganæ fuerint, baptizari prohibeant, & capillos capitis, ac barbas nutrientes, eos qui comas tondent, & secundum institutionem Romanæ ecclesiæ barbas radunt, in comunione non recipiant.

Pro quibus erroribus & aliis pluribus factis suis ipse Michael literis domini nostri Leonis papæ admonitus resipiscere contempsit. Insuper nobis nuntiis illius causas tantorum malorum rationabiliter reprimere volentibus præsentiam suam & colloquium denegauit, & ecclesias ad Missas agendum interdixit. Sicut & prius Latinorum ecclesias clauserat, & eos Azymitas vocans verbis & factis vbique persecutus fuerat, intantum, vt in filiis suis
 anathe-

anathematizasset sedem apostolicam, contra quam se adhuc scribit œcumenicum patriarcham. Vnde nos quidem sanctæ primæ & apostolicæ sedis inauditam contumeliam & iniuriam non ferentes, catholicamque fidem subruunt multis modis attendentes, auctoritatem sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, atque apostolicæ sedis, cuius legatione fungimur, & cunctorum orthodoxorum patrum ex Conciliis septem, atque totius ecclesiæ catholicæ anathemati, quod dominus noster reuerendissimus papa eidem Michaeli, & suis sequacibus nisi resipiscerent, denuntiavit, ita subscribimus: Michael abusuus patriarcha, neophytus, & solo humano timore habitum monachorum adeptus, nunc etiam criminibus pessimis a multis diffamatus, atque cum eo Leo Acridanus episcopus dictus, & facellarius ipse Michaelis Constantinus, qui Latinorum sacrificium profanis conculcauit pedibus, & omnes sectas quæ eorum in præfatis erroribus & præsumptionibus sint anathema maranatha cum Simoniacis, Valesiis, Arianis, Donatistis, Nicolaitis, Seuerianis, Pneumatomachis, Manichæis, & Nazarenis, & cum omnibus hæreticis, imo cum diabolo & angelis eius, nisi forte resipuerint. Amen, Amen, Amen. *Post hæc mox ista:*

Item alia excommunicatio ibidem facta in præsentia imperatoris, & optimatum eius viua voce.

Quicumque fidei sanctæ Romanæ & apostolicæ sedis, eiusque sacrificio pertinaciter contradixerit, sit anathema maranatha, nec habeatur Christianus catholicus, sed Prozimita hæreticus. Fiat, fiat, fiat.

EPISTOLA XII.
LEONIS PAPÆ IX.
AD PRINCIPES BRITANNIÆ.

*Leo sanctæ sedis apostolicæ gratia Dei papa E. Britonum principi,
& Analo comiti, & ceteris principibus Britannia,
secundum Deum viuere volentibus,
vita & salus.*

IN scriptis veterum reperimus, omnes episcopos tuæ patriæ archiepiscopo Turonico subiectos esse debere:
Concil. Tom. 25.